Dosar nr. 5r-550/2025 (PIGD: 4-2***07245-*****-5r-29072025)**

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

13 ianuarie 2026 *****

Judecătoria Ungheni, instanța în componența:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ion Ghizdari
grefier Loridana Glodeanu
cu participarea:
reprezentantului Inspectoratului de Poliție Ungheni Piotr Griceaniuc
în absența:
persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional Anatoli Tcaci

a examinat în şedinţă publică cauza contravențională la contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Tcaci Anatoli, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria/nr. MAI06 489330 din data de 20 iulie 2025 încheiat/emisă în privința lui Tcaci Anatoli de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Ungurean Serghei, pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

Cauza contravenţională a fost înregistrată în Judecătoria Ungheni la data de 28 iulie 2025 și s-a judecat până la data de 13 ianuarie 2026.

Potrivit materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă :

1. La data de 28 iulie 2025, în Judecătoria Ungheni a fost înregistrată cauza contravențională la contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Tcaci Anatoli, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria/nr. MAI06 489330 din data de 20 iulie 2025 încheiat/emisă în privința lui Tcaci Anatoli de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Ungurean Serghei, pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

2. În motivarea contestației a invocat *inter alia* că, la data de 20 iulie 2025, în localitatea Ungheni, agentul constatator ar fi stabilit precum că ea ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din data de 20 octombrie 2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare***** pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul efectiv în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și întreaga familie.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și

trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal atrage nulitatea acestuia.

Unul din elementele de bază ale procesului-verbal este: locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

Potrivit Curții Europene încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Agentul constatator, care era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Potrivit deciziei de sancționare, ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, aceste concluzii sunt false și abuzive.

Nu există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată din care ar rezulta cine anume i-a dat bani. O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegeri. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator, care ar demonstra componența contravenției art. 47^1 Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu întrunește elementele constitutive ale contravenției.

Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenție a articolului care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

În cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărârea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Ozturk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra

temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate și de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal cu privire la contravenției, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

3. Solicită admiterea contestației, anularea procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din data de 20 iulie 2025 și încetarea procesului contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

4. Fiind citat pentru a se prezenta în ședința de judecată, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Tcaci Anatoli, nu s-a prezentat, iar citația a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamat”.

5. Fiind ascultat în ședința de judecată, reprezentantul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Griceaniuc Piotr, a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție.

6. Ascultând reprezentantul Inspectoratului de Poliție Ungheni, cercetând materialele cauzei contravenţionale, probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că respectiva contestaţie depusă de Tcaci Anatoli la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

7. În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).*

8. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 20 iulie 2025 și că decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată.

9. La data de 22 iulie 2025, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Tcaci Anatoli, a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, la autoritatea din care face parte agentul constatator.

10. Prin urmare, instanța atestă faptul că Tcaci Anatoli a depus contestația în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

11. În continuare, instanţa reţine că, la data de 20 iulie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Ungurean Serghei, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 489330, în care a reținut că numitul Tcaci Anatoli, în perioada 02 august - 14 octombrie 2024, a pretins personal, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din data de 20 octombrie 2024, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

12. Prin decizia aceluiaşi agent constatator din data de 20 iulie 2025, expusă în partea rezolutivă a procesului-verbal, s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

13. Instanța reține că, în conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.*

În conformitate cu art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravențional, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.*

14. Instanța notează că, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reiterat că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, îşi găseşte corespondenţa în dispozițiile articolului 6§1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 20 din Constituţie are acelaşi câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenție (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 28).

15. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO) a constatat că sfera definită ca „contravențională” în sistemul de drept al Rusiei și în alte sisteme similare cuprinde anumite infracțiuni care au o conotație penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală (a se vedea cauza Sergey Zolotukhin c. Federației Ruse nr. 14939/03, § 54, 10 Februarie 2009, Menesheva c. Rusiei, nr. 59261/00, § 96, ECHR 2006...; Galstyan c. Armeniei, nr. 26986/03, § 57, 15 noiembrie 2007 și Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, §§ 32-35, 1 februarie 2005).

16. Astfel, învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (a se vedea Hotărîrea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § *****).

17. În sensul jurisprudenţei CtEDO (Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79), rechizitoriul (procesul-verbal cu privirea la contravenție în procesul contravențional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravențional) şi din momentul elaborării acestuia inculpaţii (persoanele în privința cărora a fost pornit proces contravențional) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se

aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravențional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator).

18. În jurisprudența sa (Hotărârea Adrian Constantin vs. România din 12 aprilie 2011), CtEDO a statuat următoarele:

> *„[…] 18. Curtea reaminteşte că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispoziţiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării „acuzaţiei" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înştiinţată în scris **cu privire la temeiul legal şi factual** al acuzaţiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi încadrarea juridică a faptelor**, **şi aceasta în mod detaliat** [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), nr. 25444/94, pct. *****, CEDO 1999-II].*
>
> *19. Sfera de aplicare a acestei dispoziţii trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din convenţie. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui acuzat, şi deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa o poate reţine împotriva sa, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii. Dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura şi cauza acuzaţiei care i se aduce. În sfârşit, există o legătură între lit. a) şi b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (Pélissier şi Sassi, citată anterior, pct. 52-54)"*

19. Ținând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile și în sfera definită „contravențională" în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanța notează că procesul-verbal cu privire la contravenție are o importanță deosebită în procesul contravențional, fiind actul prin care persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional i se aduce la cunoștință în mod oficial aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce i se aduc și încadrarea juridică a faptei sale.

20. În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constatator în procesul contravențional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capeau contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 şi este obligatoriu, *inter alia,* ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

21. Instanța constată că, reieșind din practica CtEDO și a normele legale naționale, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenții, este echivalentă cu o acuzație în materie penală și, din acest motiv, în procesul contravențional persoanei urmează ai fi respectate toate garanțiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil.

22. Faptul dat impune inclusiv obligația părții acuzării (în prezenta cauză a agentului constatator) de a confirma prin probe pertinente și concludente toate circumstanțele importante pentru calificarea faptei reținute ca fiind comisă de persoana în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional.

23. În conformitate cu art. 458 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate.*

24. După cum rezultă din procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a reținut că numitul Tcaci Anatoli, în perioada 02 august - 14 octombrie 2024, a pretins personal, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din data de 20 octombrie 2024, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

25. Instanța notează că, în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional (în redacția inițială), constituie componență de contravenție - *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.*

26. În sensul art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional (în redacția inițială), latura obiectivă a contravenției de corupere electorală pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acţiune, care în varianta sa tip vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate alegătorului. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenţia alegătorului de a condiţiona de ea conduita legată de exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvîrşite din partea corupătorului. În sensul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional (în redacția inițială), acceptarea se poate manifesta alternativ, prin acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului - consimţirea de către corupt a dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie

remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt. În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite. Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, contravenția se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

27. Lecturând învinuirea formulată în procesul-verbal cu privire la contravenție, instanța notează că fapta reținută de agentul constatator se reduce la reproducerea parțială prevederilor art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

28. Raportând fapta reținută la componența de contravenție prevăzută de 47^1 alin. (1) Cod contravențional, instanța sesizează că aceasta *de facto* reprezintă o reproducere parțială normei contravenționale, or agentul constatator nu indică alte circumstanțe de fapt, din care să rezulte clar în ce modalitate numitul Tcaci Anatoli ar fi pretins bunuri, servicii, privilegii sau avantaje și care sunt acele bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Nu este clar ce ar fi pretins - bunuri, servicii, privilegii sau avantaje (toate sau doar unele dintre ele), în condițiile în care dânsul utilizează conjuncția „sau”, care generează imprecizie și neclaritate. Mai mult decât atât, dânsul utilizează sintagma prevăzută de lege „sub orice formă”, ceea ce impune concluzia că nu a stabilit *in concreto* în ce a constat pretinsa remunerare ilicită. La fel, nu este clar în ce scop ar fi săvârșit acțiunile respective - exercitării sau neexercitării (din nou e utilizată conjuncția „sau”) unor drepturi electorale, care sunt drepturile electorale pe care trebuia să le exercite sau să nu le exercite.

În general, instanța notează că, aspectele indicate de agentul constatator sunt lipsite de claritate și precizie, fapt ce a determinat constatarea faptei într-o manieră generală și abstractă. Lipsa unei învinuiri concrete generează incertitudine și imposibilitatea persoanei de a-și pregăti o apărare corespunzătoare.

29. Instanța notează că, pentru a încheia procesul-verbal cu privire la contravenție, la materialele cauzei contravenționale au fost anexate copia scrisorii de însoțire nr. 34/17/1-3604 din data de 07 aprilie 2025, adresată de șeful Inspectoratului Național de Securitate Publică șefului Inspectoratului de poliție Ungheni, copia scrisorii nr. 2283 din data de 21 martie 2025, adresată de Procurorul-șef Interimar al Procuraturii Anticorupție, șefului Inspectoratului Național de Securitate Publică, la care a fost anexat un raport al șefului DIICSOP a INI din data de 20 martie 2025, copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „Identificarea Abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” din data de 06 noiembrie 2024, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 13-2237/2025 din data de 01 aprilie 2025 și mandatul eliberat în temeiul încheierii respective, prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433*****6, și un extras de la furnizorul de servicii de comunicații electronice.

30. În acest context, instanța notează că, în conformitate cu art. 425 alin. (1) și alin. (2) Cod contravențional, *pobele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, *plângerile depuse în cursul procesului şi* ***hotărîrile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanţe care au importanţă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere şi a fost adoptată o hotărîre.***

31. Față de cele ce preced, instanța notează că scrisorile de însoțire, rapoartele, încheierea și mandatul judecătorului de instrucție nu constituie probe ale vreunor circumstanţe care au importanţă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost adoptată o hotărâre și a fost întocmit un raport.

În speță, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 13-2237/2025 din data de 01 aprilie 2025, prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433*****6, și mandatul eliberat în temeiul încheierii respective, este doar dovada faptului că s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433*****6 și nu dovada faptului că s-au constatat niște aspecte de fapt indicate în conținutul lor.

Raportul organului de constatare/de investigație nu poate constitui mijloc de probă în sensul art. 425 Cod contravențional.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că nu a existat o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune când serviciul de informaţii susţinea, în baza informaţiilor operative **nesusţinute prin alte probe**, că persoana este implicată în trafic de arme (hot. Lazoroski c. Macedoniei, 8 octombrie 2009, §§ 43-49); raportul unui poliţist menţiona că persoana mergea repede şi se uita în jur, ezitând dacă să meargă acasă sau nu, atunci cînd acest raport nu reprezenta un document valabil care să confirme reţinerea şi la momentul reţinerii nu exista vreo suspiciune că persoana a comis vreo infracţiune (hot. Nechiphorok şi Yonkalo c. Ucrainei, 21 aprilie 2011, § 177).

Mai mult decât atât, în actele respective nu se face nicio referire la fapte pretins a fi săvârșite de Tcaci Anatoli.

Prin urmare, instanța respinge poziția potrivit căreia în cadrul unei cauze penale ar fost constatate aspecte de fapt care l-ar fi incriminat pe numitul Tcaci Anatoli, or nimic din actele respective nu impun aceste concluzii. Mai mult decât atât, actele organului de

constatare/urmărire penală și judecătorului de instrucție (raport, ordonanță, încheiere, mandat) nu pot fi considerate probe în sensul art. 425 Cod contravențional și art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală. La fel, nu există niciun act (sentință, decizie, ordonanța de încetare a urmăririi penale), pronunțat/emis în cauza penală la care se face referire, definitiv/irevocabil și opozabil numitului Tcaci Anatoli, prin care s-ar fi constatat fapte și/sau alte circumstanțe imputabile dânsei.

32. Așa fiind, instanța notează că singurul mijloc de probă administrat de agentul constatator (administrarea căreia în general ridică mai multe probleme, în condițiile în care folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433*****6, nefiind clar dacă aceasta cauză are numărul respectiv sau dacă este disjungată din cauza respectivă, deoarece nu există nicio informație în sensul respectiv) este copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „Identificarea Abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, care are un conținut tehnic succint și care nu reflectă *expressis verbis* rezultatele examinării rezultatelor măsurii speciale de investigație și nici nu face referire la fapte care ar fi săvârșite nemijlocit de Tcaci Anatoli, ci doar mențiunea că informația recepționate a fost transcrisă pe un suport de informații de tip DVD-R, care nu este anexat la materialele cauzei și care nu a fost prezentat instanței, nefiind clar conținutul informației respective.

În absența, unui act procedural din care ar rezulta că prezenta cauză este disjungată din cauza contravențională RAP01 433*****6, în general utilizarea datelor rezultate din efectuarea măsurii speciale de investigație „Identificarea Abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” în prezenta cauză este ilegală, în condițiile în care în conformitate cu art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală, *judecătorul de instrucţie poate dispune, la demersul procurorului, prin încheiere motivată, folosirea rezultatelor obţinute în urma efectuării unei măsuri speciale de investigaţii dintr-o cauză penală într-o altă cauză penală sau contravenţională,* însă din actele prezentate nu rezultă că judecătorul de instrucție a autorizat utilizarea rezultatele obținute în urma efectuării unei măsuri speciale de investigaţii anume în această cauză.

Prin urmare, utilizarea datelor referitoare la convorbirile numitului Tcaci Anatoli este contrară prevederilor art. 8 CEDO, întrucât încalcă dreptul dânsului la secretul corespondenței, ingerința nefiind prevăzută de lege, fiind contrară prevederilor art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală.

33. Revenind la învinuirea formulată, instanța reține că agentul constatator i-a incriminat numitului Tcaci Anatoli săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în modalitatea ei normativă de „pretindere”, fără a specifica în ce a constat acțiunea respectivă.

Nimic nu indică faptul că numitul Tcaci Anatoli ar fi întreprins acțiuni pentru a pretinde bunuri, servicii, privilegii sau avantaje și că această pretindere a fost anume în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale, or pentru recepționarea unor pretinse mesaje nu este imperios necesar să ai instalată o aplicație sau să ai deschis un cont bancar. Pretinsele mesaje în general puteau fi recepționate fără acordul său, în condițiile în care numărul său de telefon mobil putea fi cunoscut de o multitudine de persoane în varii circumstanțe, care puteau prelucra informația respectivă fără acordul numitului Tcaci Anatoli.

34. Din materialele și lucrările cauzei rezultă că în opinia agentului constatator simplul fapt că numitul Tcaci Anatoli ar fi avut instalată aplicația și că a recepționat niște mesaje a fost suficientă pentru constatarea faptei.

35. Instanța apreciază critic o astfel de abordare, or instalarea aplicației și recepționarea unor mesaje ce au legătură cu aceasta *per se* nu este ilegală. Faptul că aplicația respectivă ar fi fost utilizată pentru coruperea alegătorilor este important, dar nu decisiv. Decisiv este dacă există alte probe că în acest caz a fost utilizată în același scop, însă astfel de probe nu au fost administrate. Nu există nicio probă că aplicația respectivă a fost creată anume pentru a fi utilizată pentru implementare unui mecanism de corupere electorală și că a fost utilizată în exclusivitate în acest scop.

36. În cauza DEMİRHAN AND OTHERS v. TÜRKİYE, care prezintă particularități similare cu prezenta cauză, legate în esență de condamnări bazate în exclusivitate pe utilizarea unei aplicații mobile, CtEDO a reținut faptul că toți reclamanții au fost identificați ca utilizatori ai aplicației ByLock și că instanțele interne au considerat, în mod uniform, că simpla utilizare a acestei aplicații este suficientă pentru a demonstra apartenența la organizația FETÖ/PDY, fără a analiza conținutul mesajelor sau legăturile ierarhice ale utilizatorilor. Această abordare a condus la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. În plus, instanțele interne nu au pus în aplicare garanții adecvate pentru ca reclamanții să poată contesta eficient probele, iar dreptul lor la apărare a fost astfel afectat. Chiar dacă rapoartele ByLock au fost puse la dispoziția reclamanților, acest lucru nu a fost suficient pentru a asigura un proces echitabil, iar tăcerea instanțelor asupra aspectelor esențiale ale cazului a ridicat îngrijorări serioase privind corectitudinea procedurilor. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, iar contextul excepțional invocat de Guvernul turc după tentativa de lovitură de stat din 2016 nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil în sensul Articolului 15 CEDO. În aceste condiții, Curtea confirmă încălcarea Articolului 6 §1 și Articolului 7 CEDO prin procedura urmată de instanțele interne.

37. În acest context, instanța notează că agentul constatator a constatat fapta indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție în baza unui pure speculații și în exclusivitate pe presupuneri că aplicația a fost utilizată în scopul coruperii electorale și că ar fi recepționat mesaje care conțineau informații referitoare la o pretinsă remunerație ilicită, în condițiile în care conținutul mesajelor respective nu este cunoscut sau cel puțin nu rezultă din probele prezentate. Această abordare poate genera, în mod uniform, raționamentul că simpla utilizare a acestei aplicații sau recepționarea unor mesaje este suficientă pentru a demonstra fapta de corupere electorală și poate conduce la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, având în vedere numărul mare de cauze de acest gen aflate pe rolul instanțelor, iar gravitatea fenomenului nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil.

38. În conformitate cu art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional, *persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.* ***Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.*** *Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

39. Sintetizând cele expuse, instanța notează că nu a fost administrată nicio probă legală din care ar rezulta că numitul Tcaci Anatoli ar fi săvârșit fapta reținută de agentul constatator,

învinuirea formulată purtând un caracter stereotipic și general, care nu reflectă aspectele fapt avute în vedere *in concreto* de agentul constatator.

40. Respectiv, instanței de judecată îi este complet neclar în baza căror probe admisibile agentul constatator a reținut faptele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, în condițiile în care este evident că dânsul nu putea constatat fapta respectivă *ex propriis sensibus* și nici din extrasul prezentat nu rezultă aspectele de fapt constatate, concluziile fiind întemeiate în mod manifest pe presupuneri.

41. Ajungând în acest punct de reflecție, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale imperios necesare, care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, în contextul formulării unei învinuiri în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

42. Neindicarea faptei contravenționale *in concreto* și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa, drept garantat de art. 6§3 lit. a) CEDO.

43. Respectiv, procesul contravențional pornit pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

44. Celelalte argumente invocate în contestație poartă un caracter superfluu și nu pot influența soluția instanței.

45. În conformitate cu art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravențional.*

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional*, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.*

46. Față de cele ce preced, instanța va admite contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Tcaci Anatoli, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria/nr. MAI06 489330 din data de 20 iulie 2025 încheiat/emisă în privința lui Tcaci Anatoli de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Ungurean Serghei, pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar procesul contravențional urmează a fi încetat, din motiv că nu există faptul contravenției

44. În temeiul celor expuse *supra,* în conformitate cu art. art. 448, 452, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

1. Se admite contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Tcaci Anatoli.

2. Procesul contravenţional pornit în privința lui Tcaci Anatoli pe faptul săvârșirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se încetează din motiv că nu există faptul contravenției.

3. Hotărârea cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

4. Hotărârea pronunţată public la data de 13 ianuarie 2026.

Preşedintele şedinţei,

Dosar nr. 5r-550/2025 (PIGD: 4-2***07245-*****-5r-29072025)**

Judecător Ion GHIZDARI